

ΝΕΟΣ ΕΛΛΗΝΟΜΝΗΜΩΝ

ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ ΣΥΝΤΑΣΣΟΜΕΝΟΝ ΚΑΙ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ

ΥΠΟ

ΣΠΥΡ. Π. ΛΑΜΠΡΟΥ

2
1905

ΦΩΤΟΤΥΠΙΚΗ ΑΝΑΤΥΠΩΣΙΣ * 1969 * RÉIMPRESSION ANASTATIQUE

ΕΚΔΟΣΕΙΣ

ΒΑΣ. Ν. ΓΡΗΓΟΡΙΑΔΗΣ

ÉDITIONS

BAS. N. GRÉGORIADÈS

Ε.Υ.Δ της Κ.Υ.Π.
ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2006

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΚΩΔΙΚΩΝ
ΤΩΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΩΝ
ΠΛΗΝ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ

Α'

ΚΩΔΙΚΕΣ ΤΗΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ¹

32.

Χαρτ. 0,21 × 0,14. Αιώνας XV (φ. 221).

- 1 (φ. 2^a). « Αἱ πέντε αἰσθήσεις τῆς ψυχῆς ».
- 2 (φ. 2^a). « Περὶ μέτρων ».
- Ἄρχ. Παλαιστῆς ἔχει δακτύλους δ'.
- 3 (φ. 2^a). « Περὶ τῶν ἑπτὰ ἡλικιῶν τοῦ ἀνθρώπου ».
- Ἄρχ. Βρέφος ἀπὸ γεννήσεως ἕως ἐτῶν δ'.
- 4 (φ. 2^b). « Περὶ σταθμῶν »,.
- Ἄρχ. Τὸ τάλαντον ἐστὶν λίτραι ρκε'.
- 5 (φ. 2^b). « Τὰ τῶν δακτύλων ὀνόματα ».
- 6 (φ. 3^a). Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ Κεφάλαια φιλοσοφικά.
- 7 (φ. 60^b). Τοῦ αὐτοῦ Ἐκδόσις τῆς ὀρθοδόξου πίστεως.
- 8 (φ. 208^b). « Περὶ αἰθέρος ».
- Ἄρχ. Ὁ αἶθῆρ σφόδρα ἐστὶ διάπυρος.
- 9 (φ. 209^a). « Περὶ τῶν ζ' πλανήτων καὶ τῶν εἰς ζῶδιων ».
- 10 (φ. 120^a). « Περὶ τῶν τεσσάρων ὥρῶν ἢ τοι τροπῶν ».

¹ Συνέχεια ἐκ τῆς σ. 496 τοῦ Α' Τόμου.

11 (φ. 210⁶). « Νεκροφόρου πρεσβυτέρου καὶ μονάζοντος τοῦ Ἰβλεμμύδου Ἐξηγήσεις εἰς τὸ ῥητὸν τοῦ Ψαλτῆρος τὸ Σελήνην καὶ ἀστέρας σὺ ἐθεμελίωσας ».

12 (φ. 219^a). « Πασχάλιον ἀκριβέστατον ».

Ἐν σχήματι κυκλικῷ.

13 (φ. 220^e). « Αἱ ἐπακταὶ τῶν δώδεκα μηνῶν ».

Σχετίζονται πρὸς τὰ ἄρθρα τῶν δακτύλων τῶν δύο ἐσχεδιασμένων χειρῶν.

14 (φ. 220⁶). « Τοῦ ἁγίου Κυρέλλου Περί τῶν τριάκοντα ἀργυρίων ».

15 (φ. 220⁶). « Οἱ τὰ μέλη πλέξαντες ὕμνων ἐνθέων ».

16 (φ. 221^a). « Στίχοι εἰς τὰ ἅγια πάθη ».

* Ἀρχ. Δεσμὰ προ παντός καὶ παράστασις ξένη.

17 (φ. 221⁶). « Τριστιχῶν εἰς τὰς 16 ἑορτάς »

Ἔχει ὡδε, γεγραμμένον καταλογάδην·

Τὸ χαῖρε· γέννα· σιμεῶν, ἰορδάνης
θαδώριον· λάζαρος· βατα· ξύλον·
ἐγερσις· ἄρσις· πνεῦμα καὶ κόρης μόρος.

Τὰ φύλλα 217⁶ - 219^a ἄγραφα. Ἐν τῷ τελευταίῳ φ. 221⁶ μείναντι ἀγράφῳ ἐνεγράφησαν τάδε· Τοῦ ὁσσοε ἔτους τῆς ἰνδικτιώνης ιεπς (= 1467). Ἐν δὲ φ. 207^a ἡ σημείωσις ἤδη καταλογάδην γεγραμμένη·

Ἐτελειώθη σὺν θεῷ καὶ τὸ παρὸν πυκτίον
τὸ πόνημα, τὸ σύγγραμμα, ἡ εὐτελής Διόπτρα
διὰ χειρὸς ἁμαρτωλοῦ Μιχαῆλ Ἠνιώτου.
Σὺ δ' ὦ φίλος πᾶς μετελθὼν ἐθέλνειν τήνδε·
τὸν πονήσαντα μακάριζε, καὶ μνήμης
μὴ ἐπιλάθου· σ' αὐτὸν δὲ πονήσαντα
μακαρίσει τίς ἄλλος· τὸν μακαρισμὸν
ἀλληλόχρεων βλέπω· ἦν δ' ὁ χρόνος πᾶς,
ἠγῆ καὶ γράφη τάδε· δυὰς τῶν μονάδων

καὶ ἑξᾶς τῶν δεκάδων, ἑνᾶς ἑκατὸν
καὶ ἑξᾶς τῶν χιλίων· ε
Ἰουνίῳ ἀγοντος, πέντε καὶ δέκα·
ἰνδικτιώνης δευτέρης·

ϛϞϚϞ ἔτους ϛϞϚϞ

Ἐν δὲ γ' 221^α Μηνὶ Ἰουνίῳ ϛ' + ἐπαρέλαβεν ὁ μέγας αὐθέντης καὶ μέγας ἀμυρᾶς σουλτάνος ὁ Μεχτέμπεης τὸ καταφύγιον τῶν παλαγουρασέων μετ' εὐφιορκίας καὶ τοὺς μὲν ἀνδρας τὸ ξίφι πάντα διχάσας ἀνείλεν, τὰς δὲ γυναίκας καὶ τὰ παιδία αἰχμαλώτους ἔλαβεν. Ὅθεν καὶ τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ φιλιτατός μοι υἱὸς Δημήτριος ἐφονεύθη ὑπὸ τῆς συμμαχίας τοῦ αὐτοῦ φουσαίου τῶν Ἀγαρηνῶν ξίφι τὴν κεφαλὴν ἀπετμήθη σὺν τὸν υἱὸν Ἀνδρέου τοῦ Στεφάνου τοῦ νομα κάκεινου Δημήτριος ὑποκάτωθεν τοῦ χωρίου τῆς Βοδίτζας, καὶ κάτωθεν τῆς στρατάς πρὸς δισμᾶς πλησίον τοῦ ποταμοῦ τοῦ εἰρημένον χωρίου καὶ τῆς Ἰεσοῦνας. Μετὰ δὲ τὴν τούτων τελευτὴν ἡμερῶν ἕνδεκα περασουσῶν εὐσεβεῖς τινὲς καὶ σὺγκενῆς τούτων κομίσαντες αὐτοὺς πλησίον Βελλαγραδῶν ἐκήδευσαν αὐτοὺς καὶ ἐτέθησαν ἐν τῇ μονῇ τοῦ Σωτῆρος ἐξωθεν Βελλαγραδῶν εἰς δόξαν Χριστοῦ καὶ μνήμην τούτων ἀμὴν ἐν ἔτει ϛϞϚϞ.

Ἐν δὲ τῷ παραφύλλῳ 1^α (Περγ. αἰῶνος ιδ') εὕρηται γεγραμμένη σημειώσις, ἣν παραθέτω καὶ πανομοιότυπον χάριν τῶν ἐν αὐτῇ ἀξίων προσοχῆς μέτρων καὶ ἀριθμῶν. Καὶ οἱ μὲν ἄλλοι ἀριθμοὶ σημειοῦνται διὰ τῶν οἰκείων ἑλληνικῶν γραμμάτων τῶν δεικνυσάντων τὰς μονάδας, γενομένης χρήσεως τῶν αὐτῶν καὶ διὰ τὰς δεκάδας, χιλιάδας καὶ μυριάδας· ἤτοι τὸ μὲν α σημαίνει ἀδιαφόρως 1, 10, 1000, 10000 τὸ δὲ β=2, 20, 200 κ.τλ., τὸ γ=3, 30, 300 κ.τλ., τὸ δ=4, 40, 400, κτλ., τὸ ε=5, 50, 500 κτλ., τὸ ϛ=6, 60, 600 κτλ., τὸ ζ=7, 70, 700 κτλ., τὸ η=8, 80, 800 κτλ., τὸ θ=9, 90, 900 κτλ. Ἐπάρχει δὲ τέλος καὶ ἰδίον σημεῖον, τὸ Ϟ, διὰ τὸ μηδενικόν, ὅπερ διὰ τοῦ θ ἀνταποδίδω ἐν τῇ κατωτέρῳ ἀναγνώσει τῆς σημειώσεως

ἰχούσης ὡδε· Ἐ[σ]ο εἰδούς καὶ τοῦτο ὅτι ὁ σπόριμος μόδιος ἔχει λίτρας δθ (=τεσσαράκοντα)· αἱ τοιαῦται δθ (=τεσσαράκοντα) λίτραι ἔχουσιν οὖγγιας δηθ (=τετρακκοσικὸς ὀγδοήκοντα)· καὶ γὰρ ἡ μία οὖγγια ἔχει στάγια ς (=εἴξ)· ποσοῦνται τὸν εἰς τὸν ὄλον μόδιον στάγια θηθ (=δικήλιαι ὀκτακόσια ὀγδοήκοντα)· τὸ ἐν στάγιον ἰστά κεράτια ἦτοι ξυλόκοκκα θ[δ] (=εἰκοσιτέσσαρα)· τὸ ἐν ξυλόκοκκον ἔχει σιτόκοκκα ε' (=πέντε)· καὶ ἔχει τοῦτον στάγιον σιτόκοκκα αβθ (=ἑκατὸν εἰκοσι)· ἡ μία οὖγγ-

Ἐπιπλοῦ δὲ καὶ περὶ τῆς κριθῆς· τὸ ἐν στάγιον ἰστά κριθόκοκκα θς (=ένενήκοντα εἴξ)· ὅθεν καὶ εὐρίσκεται τὸ ἐν ξυλόκοκκον σιτόκοκκα αβθ (=ἑκατὸν εἰκοσι)· ἡ μία λίτρα ἔχει ξυλόκοκκα αζθ (=χίλια ἑπτακόσια εἰκοσι ὀκτώ) καὶ λαμβάνη σιτόκοκκα ηςθθ (=ὀκτακισχίλια ἑξακόσια τεσσαράκοντα) καὶ λαμβάνη ὁ ὄλος μόδιος σιτόκοκκα γδεςθθ (=τριακόνηκοντα τέσσαρες μυριάδες καὶ πεντακισχίλια ἑξακόσια)· καὶ ταῦτα μὲν εἰρηταί περὶ τῶν σιτοκόκκων.

Ἐπιπλοῦ δὲ καὶ περὶ τῆς κριθῆς· τὸ ἐν στάγιον ἰστά κριθόκοκκα θς (=ένενήκοντα εἴξ)· ὅθεν καὶ εὐρίσκεται τὸ ἐν ξυλόκοκκον σιτόκοκκα αβθ (=ἑκατὸν εἰκοσι)· ἡ μία λίτρα ἔχει ξυλόκοκκα αζθ (=χίλια ἑπτακόσια εἰκοσι ὀκτώ) καὶ λαμβάνη σιτόκοκκα ηςθθ (=ὀκτακισχίλια ἑξακόσια τεσσαράκοντα) καὶ λαμβάνη ὁ ὄλος μόδιος σιτόκοκκα γδεςθθ (=τριακόνηκοντα τέσσαρες μυριάδες καὶ πεντακισχίλια ἑξακόσια)· καὶ ταῦτα μὲν εἰρηταί περὶ τῶν σιτοκόκκων.

Ἐπιπλοῦ δὲ καὶ περὶ τῆς κριθῆς· τὸ ἐν στάγιον ἰστά κριθόκοκκα θς (=ένενήκοντα εἴξ)· ὅθεν καὶ εὐρίσκεται τὸ ἐν ξυλόκοκκον σιτόκοκκα αβθ (=ἑκατὸν εἰκοσι)· ἡ μία λίτρα ἔχει ξυλόκοκκα αζθ (=χίλια ἑπτακόσια εἰκοσι ὀκτώ) καὶ λαμβάνη σιτόκοκκα ηςθθ (=ὀκτακισχίλια ἑξακόσια τεσσαράκοντα) καὶ λαμβάνη ὁ ὄλος μόδιος σιτόκοκκα γδεςθθ (=τριακόνηκοντα τέσσαρες μυριάδες καὶ πεντακισχίλια ἑξακόσια)· καὶ ταῦτα μὲν εἰρηταί περὶ τῶν σιτοκόκκων.

Ε.Γ.Μ τῆς 1911
ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2006

λόκοκκον, κριθόκοκκα [δ (=τέσσαρα)]: καὶ ἀναδιβάζεται τὸ στάγιον ποσὸν εἰς κριθόκοκκα θς (=ἐνενηκόντα ἕξ), ὡς εἴρηται· πλὴν κοπτομένου τοῦ ἄγωνος (;)· ὅθεν στοιχᾶ τὴν μίαν λίτραν κριθόκοκκα ρθαβ (=ἑξακισχίλια ἑνεακόσια δώδεκα): λαμβάνη ὁ ὅλος μῦδιος κριθόκοκκα μυριάδας εἴκοσι ἑπτὰ καὶ ἑξακισχίλια πεντακόσια· ὄγδοήκοντα γινόμενα βζςδηθ (=μυριάδας εἰκοσιεπτὰ καὶ ἑξακισχίλια τετρακόσια ὄγδοήκοντα) **.

Κάτωθεν δὲ τοῦ σημειώματος τούτου ἀναγινώσκουεν νεωτέρα χειρὶ καὶ ταῦτα + Φιλότηως ἱερομόναχος ἐκ Τρίκης τῆς Θεταλίας τὸ ἀγόρασεν εἰς τὸν Αὐλῶνα ἐπὶ ἔτους α ^ω φ ^ω ι ^ω ς ^ω.

Ἄξια παρατηρήσεως εἶνε ἐν τῷ ἀνωτέρῳ μετρολογικῷ σημειώματι ἡ διαφορὰ τῶν πέντε σιτοκόκκων τῶν περιλαμβανομένων εἰς ἐν ξυλόκοκκον ἀντὶ τῶν τεσσάρων σιταρίων, εἰς ἃ εὐρίσκομεν ὑποδιηρημένον τὸ συνώνυμον τῷ ξυλοκόκκῳ κεράτιον παρὰ τοῖς μετρολογικοῖς συγγραφεῦσιν. Ἴδε *Hultsch Metrologicorum scriptorum reliquiae*. Ἐν Λειψία. 1866. Τόμ. Β σ. 214 ἐν λ. σιτάριον, ἐνθα αὶ παραπομπαί. Ὡς πρὸς δὲ τὰ βραχυγραφικὰ στοιχεῖα, δι' ὧν δηλοῦνται τὰ μέτρα ἐν τῷ ἀνωτέρῳ σημειώματι, ἐπιθὶ πλὴν τῆς συγγραφῆς ταύτης καὶ τοῦ αὐτοῦ *Griechische und Römische Metrologie*. Ἐκδ. 6'. Ἐν Βερολίῳ. 1882.

Ἡ στάχσις τοῦ κώδικος τῶν καθ' ἡμᾶς χρόνων.

33.

Χαρτ. 0,20×0,14. Αἰῶνος XV (σ. 500).

1 (σ. 1). Κωνσταντίνου Ἀρμενοπούλου Ἐξάβιβλος.

Προτάσσονται ἡ Προδιάθεσις καὶ ὁ πίναξ τῶν κεφαλαίων.

2 (σ. 411). « Ἐπιτομὴ θείων καὶ ἱερῶν κανόνων ».

3 (σ. 480). Ἀνώνυμος ἔκθεσις περὶ αἰρέσεων.

Περιλαμβάνονται αἱ τοῦ Ἀρσίου, Μακεδονίου, Σαβελλίου, Ἀπολλιναρίου, Νεστορίου, Παύλου τοῦ Σαμοσατίως, Εὐτυχοῦς καὶ Διοσ-

* Ὁ κώδιξ ἔχει ἰσφαλμένως τετρακόσια.

** Ἐν τῷ πανομοιότηπῳ οἱ τόνοι καὶ τὰ πνεύματα δὲν διακρίνονται εὐκρινῶς ὅσον ἐν τῷ πρωτοτύπῳ, ἐξ οὗ ἐγὼ ἐξέγραφα τὸ σημεῖωμα.

κούρου, Σεργίου Ἡπειρου, Ὀριγένους, Μαρκέλλου, Φωτεινοῦ, Εὐνομίου, Ναυάτου, Σαββατίου, Νοβιτιανοῦ, Δονάτου, Μασσαλιανῶν, Βογομίλων, Λατίνων.

Ἄρχ. Οἱ περὶ τὸν Ἄρειον κτίσμα τὸν υἱὸν τοῦ θεοῦ λέγοντες.

Ἐπιταὶ ἡ Ἐκθεις τῆς ὀρθοδόξου πίστεως.

4 (σ. 488). « Ἡ γεγонуῖα ὑποτύπωσις παρὰ τοῦ βασιλέως κυροῦ Λέοντος τοῦ σοφοῦ ὅπως ἔχουσι τάξεως οἱ θρόνοι τῶν ἐκκλησιῶν τῶν ὑποκειμένων τῷ πατριάρχῃ Κωνσταντινουπόλεως ».

5 (σ. 490). Τὰ ὁφίκια τῆς μεγάλης ἐκκλησίας.

6 (σ. 491). Τὰ ὁφίκια τοῦ παλατίου.

7 (σ. 492). Σύμμικτα περὶ τῶν φερόντων τὰ χρυσοκόκκινα σκιάδια, περὶ τῶν μελῶν τοῦ σώματος κτλ.

8 (σ. 494). « Παύλου Σελενταρίου Εἰς τὰ ἐν Πυθίοις θερμά. . . »

9 (σ. 495). Ἐρμηνεία εἰς τὸ Σύμβολον τῆς πίστεως.

Ἄρχ. Πιστεύομεν εἰς ἓνα θεὸν, πνεῦμα παντοκράτωρ καὶ εἰς ἓνα κύριον Ἰησοῦν Χριστόν. Τελ. (κολ.) ὁ ῥήματι μὲν πολλάκις λεγόμενος, ἐν οὐσίᾳ δὲ καὶ ὑποστάσει. . .

Ὁ κώδιξ ἀστάχωτος.

34.

Χαρτ. 9,185×0,14 Διῶνος XVIII (φ. 259)

1 (φ. 36^α). Βασιλείου Μακεδόνης Παραινέσεις πρὸς τὸν υἱὸν Λέοντα τὸν Σοφόν.

Μετὰ πραγματικῆς ἔρμηνείας.

2 (φ. 55^α). Τοῦ αὐτοῦ Αἰ αὐταί.

3 (φ. 93^α). Θεοστηρέστου μοναχοῦ Κανῶν παρακλητικὸς εἰς τὴν Θεοτόκον.

4 (φ. 101^α). Θεοδώρου Δούκα Λασκάρως Κανῶν παρακλητικὸς εἰς τὴν Θεοτόκον.

Ἄρχ. Ἄρματηλάτην ἐδύθισε τερατουργοῦντα.

5 (11_a). Κόσμά μελωδοῦ Κανόνες.

α' (φ. 110^a) Κανὼν τοῦ τιμίου Σταυροῦ. — β' (φ. 119^a). Κανὼν τῶν Χριστουγέννων. — γ' (φ. 133^a). Κανὼν τῶν Φώτων. — δ' (φ. 149^a). Κανὼν τῆς Ὑπαπαντῆς. — ε' (φ. 158^a). Κανὼν τῶν Βαίων. — ς' (φ. 165^a). Κανὼν τῆς ἁγίας καὶ μεγάλης Δευτέρας. — ζ' (φ. 167^b). Κανὼν τῆς ἁγίας καὶ μεγάλης Τρίτης. — η' (φ. 169^a). α' Ὁ κανὼν τῆς ἁγίας καὶ μεγάλης Τετάρτης. — θ' (φ. 171^b). Κανὼν τῆς ἁγίας καὶ μεγάλης Πέμπτης. — ι' (φ. 178^a). Κανὼν τῆς μεγάλης Παρασκευῆς.

6 (φ. 181^b). « Ὁ κανὼν τοῦ ἁγίου καὶ μεγάλου Σαββάτου ἀπὸ πρώτης ψῆς ἕως ἕκτης ποίημα Μάρκου μοναχοῦ ἐπισκόπου Ἰεροδοντος, οἱ δὲ εἰρμοὶ γυναικὸς τινος Κασσίας ὀνομαζομένης, ἀπὸ δὲ ἕκτης ψῆς καὶ ἐφεξῆς ποίημα τοῦ κυρίου Κόσμά, οὗ ἡ ἀκροστιχίς Καὶ σήμερον δὲ Σάββατον μέλω μέγα ».

7 (φ. 190^a). Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ Κανόνες.

α' (φ. 190^a). Κανὼν τοῦ Πάσχα. — β' (196^a). Κανὼν τοῦ Θωμά. — γ' (203^a). Κανὼν τῆς Ἀναλήψεως.

8 (φ. 214^a). Κόσμά μελωδοῦ Κανόνες.

α' (φ. 214^a). Κανὼν τῆς Πεντηκοστῆς. — β' (φ. 226^b). Κανὼν τῆς Μεταμορφώσεως. — γ' (φ. 234^b). Κανὼν τῆς Κοιμήσεως.

9 (φ. 243^a). Ἰωάννου Δαμασκηνοῦ « Στίχοι ἠρωελεγεῖοι εἰς τὴν αὐτὴν ἑορτὴν ».

10 (φ. 259^a). Αἰνίγματα βυζαντιὰ πέντε.

α') Ἄρχ. Ἄπνους μὲν εἰμι, βροτοὺς δὲ ῥωννύω. . .

ε') Ἄρχ. Κατώτερον μὲν εἰμι τῶν ὄλων μέρος.

Τὰ ὑπ' ἀρ. 2-9 μετὰ ψυχαγωγίας διαστίχου, ἐν δὲ τῷ 5 β' καὶ ἐν τῷ φά. Ἐν φ. 181^a καὶ 195^b μονοκονδυλικῶς Κωνσταντῖνος Μοθωναῖος. Ἐν δὲ φ. 210^b ἐν τέλει τοῦ Κανόνος τῆς Ἀναλήψεως: Ὡςπερ οἱ ξένοι χαίρουσιν ἰδεῖν πατρίδα | καὶ οἱ θαλαττεύοντες ἰδεῖν λιμένα | καὶ οἱ πραγματεύοντες ἰδεῖν τὸ κέρδος | οὕτω καὶ οἱ γράψαντες ἰδεῖν βιβλίου τέλος.

Τὰ πρῶτα δεκαεὶ φύλλα λείπουν.

Ἡ στάχωσις τοῦ κώδικος ἐκ χαρτονίου ἀποτελουμένου ἐκ φύλλων χάρτου XVIII αἰῶνος ἔχοντων κείμενα μετὰ διαστήχου ἐρμηνείας.

35.

Χαρτ. 0,21 < 0,155. Αἰῶνος XVIII (φ. 17-391).

1 (φ. 18^α). « Νεέλου μητροπολίτου Ἰσόδου Διήγησις συνοπτικὴ περὶ τῶν ἁγίων καὶ οἰκουμενικῶν συνόδων ».

2 (φ. 22^α). « Ἀδέσποτον περὶ τῶν ἐξ συνόδων οἰκουμενικῶν ».

3 (φ. 26^β). « Συνοδικὸν ἐν ἐπιτομῇ ἀπάσας τὰς ἀπὸ τῶν ἁγίων Ἀποστόλων γενομένας ὀρθοδόξους καὶ αἰρετικὰς περιέχον συνόδους ἕως τῆς ὀρθοδοξίας ».

4 (φ. 65^β). « Ὑπόθεσις τῆς ἐν Χαλκηδόνι συνόδου ».

Ἐν τέλει (φ. 79^α) Μετεγράφη ἀπὸ τὴν βίβλον τῆς μητροπόλεως Τρίκκης τῆς Θεσσαλίας, με εἰδησιν τοῦ μακαριωτάτου πατριάρχου Ἱεροσολύμων κυρίου Χρυσάνθου.

5 (φ. 82^α). « Τὰ αἰτιάματα τῆς λατινικῆς ἐκκλησίας ».

Ἄρχ. Τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον οὐκ ἐκ μόνου τοῦ πατρὸς, ἀλλὰ καὶ ἐκ τοῦ υἱοῦ λέγουσιν ἐκπορεύεσθαι.

6 (φ. 90^β). « Ὅσα ἐποίησαν ἐν τῇ ἁγίᾳ Κωνσταντινουπόλει μετὰ τὴν ἄλωσιν ».

Ἄρχ. Πυρκαύστους ἔθεντο ναοὺς ἁγίους ὑπὲρ μυρίου.

Ἀναφέρεται εἰς τὴν ὑπὸ τῶν Λατίνων ἄλωσιν. Σὺν τοῖς ἄλλοις ἐν φ. 91^α τάδε· Ἐν τῷ ξενῶνι τοῦ ἁγίου Σαμψῶν τέμπλον λαβόντες ἱστορίας ἔχον ἁγίας καὶ κατατροπήσαντες ἐπὶ τοῦ λεγομένου κιμέντου κατέστησαν . . .

Ἐν τέλει ἀνεπίγραφος Αἴτησις πρὸς τὸν πάπαν Ἰννοκέντιον ΡΓ΄

7 (φ. 98^α). « Ἰσαακίου τοῦ πορφυρογεννήτου Περὶ τῶν καταληφθέντων ὑπὸ τοῦ Ὁμήρου ».

Ἄρχ. Ὁ σοφώτατος Ὁμηρος πόνῳ πολλῷ τὸ παρὸν τῶν εἰκοσιτεσσάρων γραμμάτων.

8 (φ. 113⁶). Ἀνωνύμου «Περὶ τῶν δώδεκα ἀθλῶν τοῦ Ἡρακλέους».

9 (φ. 122^a). Ἀνεπίγραφον.

Ἐν τῷ πίνακι τῆς ἀρχῆς ἐπιγράφεται «Σημείωσις κατὰ ποίαν ἡμέραν ἀπρακτοῦσι τὰ δικάσθηρια».

10 (φ. 126^a). «Ἐρμηνεῖα τῶν ἀναβαθμῶν τῆς Ὀκτωήχου ἐκδοθείσα παρὰ Νικηφόρου Καλλιέστου τοῦ Ξανθοπούλου, ἐνεκεν τιγῶς τῶν ἑαυτοῦ φίλων, οὐπερ τὴν κλῆσιν (διεφθαρμένου τοῦ πρωτοτύπου τυγχάνοντος) σὺν τῷ Προοιμίῳ ἀμοιρήσαμεν».

11 (φ. 194^a). «Τοῦ αὐτοῦ Πρὸς τὸν αὐτὸν ἐρωτήσαντα περὶ τῆς ὑπακοῆς, τοῦ κοντακίου, τοῦ οἴκου καὶ τοῦ ἐξαποστειλαρίου πόθεν οὕτως ἐκλήθησαν».

12 (φ. 200^a). «Τοῦ αὐτοῦ Ἐξήγησις εἰς τὴν Τιμιωτέραν πρὸς τὸν ἀπὸ τῆς Ὁδηγητρίας ἱερομόναχον καὶ ἐκκλησιάρχην κῆρ Νεόφυτον».

13 (φ. 215^a). «Τοῦ σοφωτάτου κουροπαλάτου [Κωσθένου] Περὶ τῶν ὄφρικίων τοῦ παλατίου Κωνσταντινουπόλεως καὶ τῶν ὄφρικίων τῆς μεγάλης ἐκκλησίας.

Ἐν τῇ καθωμιλημένῃ. Τέλ. (271^a).· καθβαλαρέοι σεβαίνουσι μέσα εἰς τὸ παλάτιον. Εἶτα δ' ἔπονται τάδε· Καὶ ταῦτα μὲν περὶ τῶν ὄφρικίων καὶ ἐνδυμάτων καὶ ἄλλων ἐθῶν καὶ τάξεων τῆς τε μεγάλης ἐκκλησίας καὶ τῶν βασιλέων Κωνσταντινουπόλεως καὶ τῆς αὐτῶν αὐτοκρατορικῆς αὐλῆς. Διὰ τῶν ὁποίων τὴν μεταβολὴν καὶ τὸ ἄστατον καὶ ἀδέβαιον ἔλεγέ τις·

Ταῦτα τὰ λαμπρὰ τῆς κάτω σκηπτουχίας...
τέλος τάφος τρίπηχος, ὧ βίου πλάνη.

Καὶ ἄλλος τις

Κᾶν οὐρανοῦς ἀνθρῶπε καὶ νέφη φθᾶσης
κᾶν γῆς μετρήσης καὶ θαλάσσης τὸ βάθος.
ἦλθεσ, εἶδες, ἀπελθε, μηκέτι στέγεισ·~

Ἐν δὲ φ. 272^a τάδε· Ὁ παρῶν Κουροπαλάτης εἰς τὰξιν

τινὰ καὶ κοινὴν μετηνέχθη γλώσσαν, διὰ θελήσεως τοῦ Πανευγενεστάτου, ἐνδοξοτάτου, καὶ σοφωτάτου ἀρχοντος μεγάλου στολνίκου κυρίου Κωνσταντίνου τοῦ Καντακουζηνοῦ παρὰ Χρυσάνθου ἱερομονάχου τοῦ Ἱεροσολύμων πατριάρχου ὑπερον γεγονότος κατὰ τὸ ἀρχαῖον ἔτος Δεκεμβ. κη'. Ἐγγραφή δὲ παρὰ τοῦ Κωνσταντίνου Στεφάνου Δαπόντε ἀναγνώστου, κονσοῦλου τῆς μεγάλης Ἱγκλητέρας. Γραμματικῆς τῆς ἐκλαμπροτάτης ἀθθεντείας Οὐγκροβλαχείας καὶ Διδασκάλου μιᾶς τῶν ἐν Βουκουρεστίῳ ἀθθεντικῆς σχολῆς ἐλληνικῆς, τοῦ ἐκ τῆς οἰνοπόρου νήσου Σκοπέλου κατὰ τὸ ἀρχαῖον ἔτος Σεπτεμβρίου ια' ἐπὶ τῆς ἀπὸ τῆς ἀθθεντείας Οὐγκροβλαχείας ἐπὶ τὴν ἀθθεντείαν τῆς Μολδοβλαχίας μεταθέσεως τοῦ εὐσεβεστάτου, ὑψηλοτάτου καὶ εὐμενεστάτου μοι ἀθθέντου κυρίου κυρίου Ἰωάννου Κωνσταντίνου Νικολαίου τοῦ Μαυροκορδάτου κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς Παρασκευῆς: — Παρ' αὐτοῦ ἐγγραφή καὶ ἡ πρὸ τοῦ Κουροπαλάτου ἐρμηνεία τῶν ἀναβαθμῶν τῆς Ὀκτωήχου, καὶ ἡ εἰς τὴν Τιμιωτέραν ἐξήγησις ἡ ἐλλειπής.

14 (φ. 280^a). « Ἐξήγησις εἰς τὸ Πάτερ ἡμῶν ὃ ἐν τοῖς οὐρανοῖς ».

Ἄρχ. Ἴδιον εἶναι ἐνὸς εὐσπλάγχχνου βασιλέως καὶ φιλανθρώπου νὰ δίδῃ τὸ ὄτιον εἰς ὄλους.

15 (φ. 370^a). « Τοῦ σοφωτάτου Ἰωσήφ Βρυεννίου Λόγος λαληθεὶς ἐν τῷ παλατίῳ κατὰ τὴν ἐφεξῆς τότε μεγάλην Παρασκευὴν παριστῶν ἀριδῆλως, ὅτι διὰ τὸ πωλεῖσθαι καθ' ἐκάστην τὸ τοῦ Χριστοῦ σῶμα καὶ αἷμα παρὰ τῶν οὕτω λεγομένων πνευματικῶν καὶ ἀγοράζεσθαι παρ' ἡμῶν, οἱμοι, τὸ ἡμέτερον γέννος ἀφανισμῶ παραδίδοται ».

Τα φ. 1-16, 79^b - 81^b, 97^a-^b 125^b καὶ 329^a-^b ἀγγραφα. Τὰ δὲ φ. 98-121 μετατεθειμένα ἀπὸ τῆς οἰκίας θέσεως εἰς τὸ τέλος τοῦ κώδικος. Ἐν φ. 17^b Πίναξ τῶν περιεχομένων.

Ἡ στήχωσις τοῦ κώδικος ἐκ δέρματος μέλανος μεθ' ἀπλῶν ἐπιτωχωμάτων.

(Ἔπεται συνέχεια).